

Nadal, cultura i nació

written by Fredi Bentanachs | 30 de desembre de 2023

Ja som al temps quan la ridiculesa de pretesos oracles senten l'absurda necessitat de destruir la nostra cultura ancestral, amb el seu menysteniment a tot allò que els sona religiós, especialment cristià, perquè curiosament si és islàmic ja els va bé, embolcallats amb un ateisme patètic, igual que llur ideologia que pretenen vendre, i salten contra les nostres celebracions culturals.

Recordo que som un poble de cultura cristiana des de fa més de mil anys, aquesta barreja de cristianisme i tradicions paganes eixides del solstici d'hivern també ens ha forjat el nostre entorn cultural i ha vestit la nostra nació.

El tió ancestral, el tronc màgic del bosc que la canalla alimenta i el 24 al vespre o el 25 fa cagar a cops de garrot tot cantant la cançó de tothom coneguda, fins que el tió caga torrons, neules i lllaminadures. Un tió que és un tronc i no té cap sexe, és un tronc.

La tradicional baixada en fila de falles enceses del Pallars, el pessebre commemorant el naixement amb l'aportació cultural catalana en la figura del caganer, que en si és un desig de prosperitat, car les famílies que caguen bé s'alimenten bé, o la missa del gall on la comunitat canta junta nadales celebrant el naixement del Salvador tot repartint neules i cava als assistents, o el mític cant de la Sibil·la, a les Balears sobretot, patrimoni de la humanitat.

En tot això, hi ha una inequívoca commemoració cristiana que forma part dels nostres costums. Les dues tradicions cristianes majoritàries, la catòlica i l'ortodoxa, es troben de nou el 5 de gener, commemoren uns l'arribada dels mags d'orient i els altres l'adoració de l'infantó diví.

Fins aquí hom ha bastit una part cultural i humana entorn dels

nostres costums, tradicions i forma de ser, però ja fa un temps que certs corrents autoanomenats progressistes es volen carregar qualsevol rastre religiós de la nostra cultura, obviant la necessitat transcendental que tenim els humans i implantant un fals ateisme que sols mostra un autoodi destructiu contra la nostra essència cultural.

El mateix passa amb la nostra llengua nacional, la imposició d'un multiculturalisme fal·laç pretén fer desaparèixer l'essència del que som. La tradició cultural és la base de la nostra existència nacional, els Països Catalans som una realitat nacional perfectament diferenciada. No som espanyols ni culturalment ni lingüísticament, és palès que pretendre eliminar les tradicions i cultura amb una aberrant multiculturalitat és la destrucció total de la catalanitat, i per tant de la nostra realitat com a poble.

No ho podem permetre. Cap nació del món s'autodestruïx com ho fa la nació catalana, amb la invasió de corrents sense fonaments i on qualsevol intent reivindicatiu és titllat ràpidament de xenòfob o d'extrema dreta, on qualsevol intent d'integrar l'emigració és combatuda de tal manera que som els autòctons qui ens hem d'integrar al multiculturalisme superficial d'un corrent pretesament progressista que intenta imposar-nos llur ordre únic, i això sí que és feixisme en estat pur.

Aquesta reflexió no només serveix per a Nadal, serveix per Sant Joan i les fogueres, també per l'11 de setembre... Serveix per eixir nacionalment catalans, per defensar la pàtria dels falsos oracles pseudoprogressistes que malden per destruir tot allò que no volen.

Si volem una República Catalana socialment justa, el primer que cal és aclarir el garbuix mental d'aquests pseudogrossistes que ni ells mateixos saben cap on van. Ja que com a qualsevol nació ens cal fidelitat a les nostres tradicions culturals, al nostre idioma mil·lenari i al nostre

sentiment de voler ser.

Visca la Terra lliure.

Donec perfíciam.